

Impressie Weekend Eiffel Tax Riders 2017 : 31 augustus t/m 3 september.

Zondagmiddag 3 september draaide ik met mijn motor weer de tuin in, na een erg leuk motorweekend en de Eiffel. Wat is dat snel voorbij gegaan ! Dat zegt wel iets over hoe ik het beleefd heb. Tineke en ik waren de nieuwelingen deze rit en wij hebben daarom de eer om in een verslagje terug te kijken op een heerlijk weekend met de Taxriders.

Donderdag startte de dag bewolkt en was het vanuit het midden van het land een verrassing of de weg naar het verzamelpunt (het AC Restaurant in Nederweert) droog af te leggen zou zijn. Velen hebben het restaurant zonder regenpak bereikt, maar de deelnemers vanuit het westen waren niet aan flinke buien ontkomen; ook voor hen was er een bakkie troost.

Het was duidelijk dat leden en partners al meerdere jaren hebben deelgenomen, het was een gezellig weerzien en iedereen had er veel zin in. Jammer dat twee vaste deelnemers om persoonlijke redenen hadden moeten afzeggen.

Gezien de groepsgrootte werd gereden in twee groepen. Onder leiding van Gerrit en Berry vertrokken de groepen na elkaar. Het weer was afwisselend bewolkt en zonnig en zo goed als droog ! De ene groep reed sneller dan de andere door een verschil in ervaring, maar uiteindelijk kwamen we na een mooie rit door België weer samen voor de lunch.

Het nadeel van 'meerijden' is dat je al gauw niet meer weet waar je bent geweest. De lunch was in een daarom niet nader te noemen Belgisch plaatsje, waar vooral Frans wordt gesproken.

Na een goede maaltijd ging het verder naar hotel Pappelhof in Weidenbach.

Bij aankomst in het hotel, konden de motoren prima in schuren worden gestald.

Je laat je kinderen immers niet in de regen staan..... Met de sleutels kreeg je ook de naam van je kamergenoot en voor Fred was dat Johan. Best wennen als je jaren alleen je echtgenote naast je hebt liggen, maar vooral een leuke kennismaking ! Tineke had een eigen kamer, schoon en voorzien van een goed bed.

Om 18:30 uur gingen we aan tafel voor het diner, wat zeker gezien de prijs van de kamers prima was verzorgd. Rollade, aardappels, groenten en elke avond soep vooraf en een klein toetje.

Onder het genot van vooral bier en wijn zijn rond het eten steeds ervaringen en andere verhalen uitgewisseld. Gezien de inspanning ging een groot deel van de groep steeds rond half elf naar bed.

's Ochtend was iedereen daarom weer fris en fruitig rond 8 uur bij het ontbijt.

Vrijdag wilden we om 09:30 vertrekken, groep 1 voor de Westroute en groep 2 voor de Oostroute. Berry had echter een schroef in zijn inmiddels lege achterband. Jan Kocken was meteen paraat met gereedschap, propfen en lijm. Alle anderen waren erbij voor goede raad. Al snel werd duidelijk dat alles voor een nieuwe band in gang werd gezet en we niets meer konden bijdragen, dus is groep 1 gestart.

Groep 2 is uiteindelijk iets later gestart en Jan en Berry zijn tijdens de lunch met een nieuwe band uit Bitburg weer aangesloten.

Tineke voelde zich wat onzeker op haar nieuwe motor en de groep was genoodzaakt de snelheid aan te passen.

Toch toonde de groep zich solidair want niemand heeft er iets van gezegd. Wel is er veel goede raad gegeven die ook bleek te werken ! Als ze het zelf ter sprake bracht werd er geruststellend gezegd dat iedereen het heeft moeten leren: super !

Groep 1 nam de tijd voor een goede kop koffie en lunch, een goede mix van motorrijden en gezelligheid. Koffiedrinken lijken ze in de Eiffel echter niet zoveel te doen. Het bleek lastig een gelegenheid te vinden die

open was. Toch hebben we een bakker gevonden waar we een goede kop koffie dronken, met naar wens 'ein Kuchen'.

De rit zelf was prachtig, droge bochtige wegen, vergezichten, haarspeldbochten en een mooie route door het Duitse land.

Gaandeweg bleek ook het vinden van een geopend lunchadres lastig. Bij een korte stop voor navraag bij een gasthof startte de motor van Fred ineens niet meer. Gelukkig lag de gasthof op een heuvel en startte hij soepel in zijn twee naar benede.

Toen is koers gezet naar een golfresort in de buurt, waar we via de parkeerplaats en om de slagboom heen het terrein op reden. Het bleek niet het in de route beoogde resort, maar we waren er toch welkom.

Na een goede lunch vertrok de groep voor het vervolg van de tocht. Volgens Tineke was het een prachtige rit. Ook het weer was erg mooi ! Fred is richting hotel gegaan en van daaruit naar de dichtstbijzijnde motordealer (35km) gereden. Met een bezoek net voor vijf uur (op vrijdag !) bleek dat de spanningsregelaar van zijn VFR kapot was. Het kon nog besteld worden en de volgende dag waren we welkom om het te komen monteren.

Tineke heeft 's middags tijdens het vervolg van de rit kunnen oefenen met keren omdat soms de route afgesloten was of over onbegaanbare wegen wees. Met al het omkeren heeft ze wel gemerkt dat motor toch iets lager moet. Het rijden ging ook in de bochten steeds beter, zeker toen ze de goede raad in praktijk bracht !

Terug bij het hotel bleek dat de tocht voor beide groepen geslaagd was.

Met het diner (vissticks, spinazie en aardappelen) en bier en wijn beëindigden we de dag. Bijzonder was het humeur van een aantal personeelsleden, waar wij weinig aan konden bederven. We werden soms stug aangesproken of niet geholpen. We vroegen ons af of het plaatselijke boerigheid of gewoon chagrijn was en spoelden het met een biertje weer weg. 's- Avonds hadden we verrassende gesprekken en veel gezelligheid.

Frans bood zich tijdens het diner spontaan aan om zaterdag met Fred mee naar de garage te gaan. Dat was heel prettig en veel gezelliger !

Gijs en Ron vingden deze dagen de dames op wiens echtgenoten anderen aan het helpen waren (Jan en Frans). Hilarisch was dat hun motoren zo comfortabel zaten, dat het niet vanzelfsprekend was dat ze bij de terugkomst ook weer bij hun echtgenoten achter op de motor gingen.

Zaterdagochtend werden Johan en Fred weer gewekt door de kerkklok om 07 uur, of hoorden ze het luide gerochel en gehoest van een andere gast al eerder.....

Voor Frans en Fred startte de tocht even na half negen naar Kelberg. Daar aangekomen lag het onderdeel al klaar, werd de garage en het gereedschap gewezen en konden ze aan de gang. Het zat mee en na ruim een uur stonden ze weer klaar voor vertrek. Ze hadden nog een hele ochtend om met tussenkomst van een fantastische koffiestop naar de lunchplaats te rijden, om zich aan te sluiten bij groep 2.

Frans zette zijn TomTom op bochtige wegen, en die hebben ze gekregen ! Na een heerlijke rit en een erg positief gevoel over de gehele ochtend arriveerden ze bij de golfclub voor de lunch. Het was echter een ander golfclub dan de dag ervoor met groep 1. Dat leverde wel wat verwarring op. De golfclub serveerde alleen (lekker gebakken) schnitzel, dus dat hebben we gegeten. Tijdens de lunch begon het te regenen en de lucht beloofde niet veel verbetering. De middagroute is daarom wat ingekort. Bij een tankstation kon iedereen de tank volgooien voor de terugreis van zondag. We kwamen kort voor aankomst in een flinke bui , maar meer last hebben we er niet van gehad.

Groep 1 had in Kochem mooi weer gehad en veel stekjes bezocht van weekends uit eerdere jaren. Het heeft de organisatie weer geïnspireerd om ook volgend jaar naar de Eiffel te gaan.

Ook in het hotel stond schnitzel op het menu. Het diner werd opgeluisterd door enkele toespraken.

Tot ieders verbazing gaf Jan de eer aan cabaretier Harry, die in smakelijke bewoordingen zijn gedachten over het weekend liet gaan. We hebben het eten nog warm op kunnen eten.
Ook vanavond ging voor velen bijtijds het licht uit, met het zicht op de terugreis van zondag.

Zondag was iedereen weer op tijd klaar voor vertrek. De gezamenlijke foto werd genomen door de dame van de receptie/ bar, en ze lachte erbij !

Bij de route naar huis troffen we een afzetting, waar Gerrit zich als voorrijder niets van aantrok. Het bleek om een georganiseerde fietstocht tussen dorpen te gaan. Aan het einde stond een jonge agent die per persoon een bon van 20 euro wilde uitschrijven. Na onderhandelingen door Gerrit hoefde hij alleen voor zichzelf te betalen. Er was door de afzettingen geen doorkomen aan. We zijn daarom zo direct als mogelijk doorgereden naar België, naar het lunchadres. Op die rit ervoer Tineke dat vlakke wegen op dat moment beter bij haar kunde pasten.

Er was een gezellige lunch waarbij we alle eieren en bruin brood van het restaurant hebben opgegeten. Daarna ging ieder voor zich naar huis.

Qua weer hebben we het niet slecht getroffen. Buienradar is wel vaak geraadpleegd. Het was een super mooi en heel gezellig weekend. Vooral dank aan de organisatie !

Tot het volgend weekend in 2018 !

Tineke en Fred